

गन्धर्वीः पतियो पूयम् 4, 37, 12. तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनः AIT. Br. 7, 13. M. 9, 8. MBh. 1, 3024. 3104. 3, 530. एकस्य पुंसो बह्वो जाया भवति ङाट. Br. 9, 4, 2. चतस्रो जाया उपकृता भवति मक्षिणी वावाता परिवृक्ता पालागली 13, 4, 2, 8. ँ. G. 3, 5. ङा. G. 3, 5. 1. 6. 9. 3, 4. M. 8, 275. 9, 45. Jāg. 3, 288. HARIV. 1398. MECH. 8. 10. RAG. 2, 1. PAÑKAT. 207, 15. VARĀH. BṚH. S. 73, 11. BṚĀG. P. 4, 28, 55. जायापती gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. AK. 2, 6, 2, 38. H. 519. ङाट. Br. 4, 6, 7, 9. — 2) in der Astr. Bez. des 7ten Hausses VARĀH. LAGHÚ. 1, 15. BṚH. 4, 10. 11, 6.

जायाघ्न (जाया + घ्न) adj. der sein Weib tödtet, den Tod des Weibes herbeiführend P. 3, 2, 52. ब्राह्मण Sch. तिलकालक 53, Sch.

जायाजीव (जाया + जाजीव) m. Schauspieler, Tänzer (der von seinem Weibe lebt, sein Weib verkuppelt; vgl. M. 8, 362) AK. 2, 10, 12. H. 328.

जायात्व n. nom. abstr. von जाया Eheschw. M. 9, 8. MBh. 1, 3024.

जायानुजीविन् (जाया + अनु) m. 1) Schauspieler, Tänzer (vgl. जायाजीव) H. an. 5, 27. MED. n. 253. der Mann einer Hure ÇABDAR. im ÇKDR. ein armer Teufel (ङःस्थ) H. an. — 2) eine Art Kranich, Ardea nivea H. an. MED. — 3) = आश्विन (!) H. an.

जायान्य m. eine best. Krankheit AV. 7, 76, 3. fgg. यो कुरिमा जायान्यो ऽङ्गभेदा विस्तर्त्यकः 19, 44, 2. — Vgl. जायेत्य.

जायान् (von जि) 1) adj. am Ende eines comp. bestegend, bekämpfend: अन्यतस्त्यं ङाट. Br. 14, 5, 2. 6. दुर्जातं MBh. 3, 1383. — 2) m. eine Art Rictornell (s. ध्रुवक): जायानि नामा ध्रुवका द्वाविंशत्यन्तरान्वितः । संनियान्तेन तालेन ऋद्धरे ऽभीष्टदा रसे ॥ Saññitadām. im ÇKDR.

जायुँ (wie eben) Uṅ. 1, 1, 1) adj. siegreich; zu gewinnen suchend: (श्रमिः) वनेषु जायुः RV. 1, 67, 1. से यन्मिथः पस्पृधानासो अग्रमतं श्रुभे सखा श्रमिता जायवो रणे 119, 3. यमश्चत्यमुपतिष्ठत्त जायवो ऽस्मे ते संतु जायवः 135, 8. — 2) m. a) Arznei AK. 2, 6, 2, 1. H. 473. UGĒVAL. zu Uṅ. 1, 1, 1. — b) Arzt UGĒVAL.

जायेत्य m. = जायान्य TS. 2, 3, 2, 5, 5, 5.

1. जाँ adj. nach Śā. alternd (von 1. जाँ): पञ्चैव चर्चरं जाँ मरायु तन्वे वायैषु तर्तरीथ उया RV. 10, 106, 7.

2. जाँ 1) m. P. 3, 3, 20, V Art. Buhie, in d. alt. Sprache nicht nothwendig mit schlimmer Nebenbed. Nir. 3, 16. 5, 24. 10, 22. जाँ: कनीनां पतिर्ननीनाम् RV. 1, 66, 8. 117, 18. 134, 3. 152, 4. गच्छं जाँरो न योषितम् 9, 38, 4. 32, 5. 36, 3. VS. 23, 31. 30, 9. (पूषा) स्वसुर्यो जाँ उच्यते RV. 6, 55, 4. 5. TBa. 1, 6, 5, 2. Agni ist der Buhle der Morgenröthe, welcher beim Frühopfer seine Flammen zustreben. Die Commentt. aber deuten mehrere dieser Stellen auf den Sonnengott. श्रवैधि जाँ उषसामुपस्थद्धिता मन्द्रः क्वितमः पावकः RV. 7, 9, 1. भद्रा भद्रया सर्वमानं आगात्स्वसारं जाँरो श्रुभ्यैति पश्चात् 10, 3, 3. ऋकः प्रुश्रुवाँ उषो न जाँरः पृषा संमीची दिवो न ज्योतिः 1, 69, 1. 92, 11. 7, 10, 1. LĀTJ. 1, 4, 4. जाँरः अपाम् wohl ebenfalls von Agni RV. 1, 46, 4. Vertrauter überh.: प्र बोधय जाँरित्तारमिन्द्रम् 10, 42, 2. प्रत्वमृबिज्ञमधरस्यं जाँरम् 7, 5. In der späteren Sprache der Buhle einer verheiratheten Frau, Nebenmann AK. 2, 6, 2, 35. TRIK. 2, 6, 10. H. 519. an. 2, 422. MED. f. 39. ङाट. Br. 14, 9, 4, 11. LĀTJ. 1, 3, 1. 8. जाँरं चैरित्यभिवदन्दाप्यः पञ्चशतं दमम् Jāg. 2, 301. जाँरो ऽपि स्याद्भूपतिः PAÑKAT. 1, 410. रथकारः स्वका भार्या सजारो शिरसावहत् III, 203. चारुजाँरिर्मितैरेव स्यात्त्वम् 248, 7. Hir. 29, 13. ये वृत्तिदं पतिं क्त्वा जाँरं पतिमुपासते Bāg.

III. Theil.

P. 4, 14, 23. यथा जाँरे (भक्तिः) कुयोषिताम् 25. 9, 3, 20. 21. संभुक्तभूरुजाँराया अपि तस्याः प्रियो ऽभवत् RĀGĀ-TAR. 6, 321. Das Wort kann auf 2. जाँर sich nähern, sich anhängen zurückgeführt werden. — 2) f. ई a) Bein. der Durgā H. ç. 58. — b) N. einer Pflanze H. an. MED. — Vgl. श्र्य-जाँरा.

जाँरगर्भा (2. जाँर + गर्भा) adj. schwanger von einem Buhlen ad Hir. Pr. 38. 39.

जाँरज (2. जाँर + जि) adj. mit einem Buhlen gezeugt: श्रमते जाँरजः कुण्डो मृते भर्तारि गोलकः DEVALA bei KULL. zu M. 3, 158. येन विबुधजनमध्ये जाँरज इव लज्जते मनुजः PAÑKAT. Pr. 6. AK. 2, 6, 4, 36. TRIK. 3, 3, 111. H. 530.

जाँरजात (2. जाँर + जात) m. Plagiator: षत Verz. d. B. H. No. 587. यः परकीयं काव्यं स्वयीं ब्रूते ऽथ चोरयेद्यो ऽर्थम् । इह तावपि प्रसक्तौ मत्तव्यौ जाँरजातया ॥ ebend.

जाँरजातक (2. जाँर + जाँ) 1) adj. mit einem Buhlen gezeugt M. 9, 143. — 2) m. Plagiator Verz. d. B. H. No. 666.

जाँरणा (vom caus. von 1. जाँर) 1) n. a) das Oxydiren: गन्धकं Verz. d. B. H. No. 995. — b) Verdauungsmittel Wils. — 2) f. ई eine Art Kummel (स्थूलजीरक) RĀGĀN. im ÇKDR.

जाँरता (von 2. जाँर) f. Buhlschaft: शचीपतेरकृत्याजाँरता DAÇAK. in BENF. Chr. 182, 10.

जाँरतिनेयं metron. von जाँरती (partic. praes. f. von 1. जाँर) gaṇa कल्याणयादि zu P. 4, 1, 126. patron. von जाँरतिन् (!) gaṇa शुभादि zu 123.

जाँरत्कारवं m. patron. von जाँरत्कार gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. ङाट. Br. 14, 6, 2, 1.

जाँरद्व (von जाँरद्व) adj. f. ई in Verbind. mit वीथि die Bahn des alten Stiers; so heisst nach VARĀHAMĪHIRA die Strecke der Mondbahn, welche die Sternbilder Çravaṇā, Dhanishṭhā und Çatabhishag einnehmen, VARĀH. BṚH. S. 9, 3. Andere nennen st. dessen Viçākhā, Anurādhā, Ġjeshṭhā VP. 226, N. 21. — Vgl. जाँरद्ववीथि.

जाँरभर (जाँर + भर) gaṇa पचादि zu P. 3, 1, 134. f. आ Ehebriecherin Wils.

जाँरमाय m. patron. von जाँरमाण gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

जाँरसंधि (von जाँरसंध) m. patron. des Sahadeva MBh. 2, 966. 5, 2014. 6, 1926. 7, 5061. 8, 120.

जाँरिणी (von 2. जाँर) adj. f. die einen Buhlen hat, eine Verliebte: एमी-देवो निष्कृतं जाँरिणीव RV. 10, 34, 5.

जाँरुज adj. = जाँरुज und auch daraus entstanden AIT. Up. 5, 3.

जाँरुधि m. N. pr. eines Berges VP. 169. Bāg. P. 5, 16, 27. LIA. I. 333, N.

जाँरुधी f. N. pr. eines Flusses (?): जाँरुध्यामाकृतिः काथः शिशुपालो जनेः सह (निर्जितः) MBh. 3, 489 = HARIV. 9136 (जाँरुध्याम्). R. 6, 109, 50 (जाँरु). — Vgl. जाँरुध.

जाँरुध्य adj. stets in Verbind. mit अश्वमेध Pferdeopfer: दशाश्वमेधानाज्जे जाँरुध्यान्स निर्गलान् MBh. 3, 16604. 7, 2232 (wo स जाँरुध्यम् zu lesen ist). 12, 952. HARIV. 2344. जाँरुध्य R. 6, 113, 10. Nach ÇKDR. ist जाँरुध्य (sic) m. = त्रिगुणादन्तिपाकयज्ञ ein Opfer, bei dem dreifache Opfergabe verabfolgt wird; hieraus ist bei Wils., der gleichfalls die Form